

Σύγχρονη Ιστορία

Το Φάληρο, μέχρι το **1920** περίπου, ήταν ένα μικρό παραθαλάσσιο χωριό. Τα σπίτια ήταν πολύ αραιά ενώ υπήρχαν απέραντες εκτάσεις σπαρμένες με σιτάρι, κριθάρι και βρόμη όπως και πολλοί αμπελώνες. Κάποιοι κάτοικοι ήταν ψαράδες ενώ οι περισσότεροι ήταν γεωργοί, κτηνοτρόφοι και βοσκοί.

Το **1883** εγκαινιάστηκε το πρώτο μεταφορικό μέσο, το οποίο συνέδεε το Π. Φάληρο με την Αθήνα. Ονομάστηκε «Ιπποκίνητος τροχιόδρομος». Αργότερα, στα 1890, τα άλογα αντικαταστάθηκαν με ατμομηχανή η οποία ήταν ικανή να τραβήξει λίγα βαγόνια με μικρή ταχύτητα. Το 1910 ήρθαν οι ηλεκτροκίνητες μηχανές και το γνωστό σε όλους μας «TRAM».

Το **1900** ιδρύθηκε στο Φάληρο ο πρώτος ζωολογικός κήπος της Ελλάδας, ο οποίος όμως έκλεισε άδοξα το 1916 λόγω του Α΄ παγκοσμίου πολέμου και των οικονομικών προβλημάτων που δημιουργήθηκαν.

Γύρω στα **1910 – 1915** κάποιοι εύποροι της εποχής άρχισαν να οικοδομούν επαύλεις και βίλες, εμπνευσμένοι από τη φυσική ομορφιά του Φαλήρου και της παραλίας του, αλλάζοντας ουσιαστικά την εικόνα της περιοχής. Μερικές από αυτές, όπως η έπαυλη «ΚΟΥΛΟΥΡΑ» διασώζονται μέχρι και σήμερα.

Το **1914** μεταφέρθηκε στο Π. Φάληρο η πρώτη αεροπορική σχολή από την Ελευσίνα. Επίσης στο Φάληρο έγινε η πρώτη σχολή τεχνικών αεροπορίας ενώ το **1925** ιδρύθηκε το πρώτο κρατικό εργοστάσιο αεροπλάνων (Κ.Ε.Α.) από την Αγγλική εταιρία Μπλάκμπερν. Στο φαληρικό Δέλτα δημιουργήθηκε και ο πρώτος Αερολιμένας για υδροπλάνα, εγκαινιάζοντας παράλληλα, την 1η Αυγούστου 1926, την πρώτη διεθνή αεροπορική γραμμή Μπρίντεζι – Φάληρο – Κωνσταντινούπολη.

Παράλληλα, και ως το **1918**, λειτούργησε και το πρώτο σχολείο του Φαλήρου εγκατεστημένο στο βάθος της αυλής του σπιτιού του Νίκου Σκορδαρά.

Έως το **1920** οι δρόμοι του Π. Φαλήρου φωτιζόνταν με φανάρια γκαζιού, τα οποία ήταν σαν έργα τέχνης. Ψηλά, περίπου 3 μέτρα, κομψά, σιδερένια και στο κάτω μέρος τους είχαν ανάγλυφη την θεά Αθηνά, όρθια με περικεφαλαία, ασπίδα και δόρυ.

Το **1925** συνεστήθη η Κοινότητα Παλαιού Φαλήρου με το Προεδρικό Διάταγμα **27/8/1925**. Παράλληλα έγινε και η μετονομασία του τότε συνοικισμού Βουρλοποτάμου, σε Αμφιθέα.

Το **1942**, το Παλαιό Φάληρο από κοινότητα που ήταν έως τότε, γίνεται δήμος (συγχωνεύτηκε και η Κοινότητα Καλαμακίου που όμως αποσπάσθηκε το **1945**) και πρώτος δήμαρχός του ήταν ο Κ. Τουφεξής, ενώ το **1961** γίνεται **αυτόνομος δήμος**.

Από το **1946** και μετά, το Παλαιό Φάληρο αρχίζει να ξεχωρίζει λόγω της ιδιαίτερης θέσης του και αρχίζει να γίνεται προάστιο με πολλές εξοχικές κατοικίες πλούσιων οικογενειών.

Αργότερα αναπτύσσεται και εμπορικά λόγω της εξάπλωσης του πληθυσμού προς τα νότια προάστια, κατέχοντας μέχρι σήμερα εξέχουσα θέση στις προτιμήσεις των κατοίκων του Λεκανοπεδίου, κάτι που φαίνεται και από τις τιμές των ακινήτων.

Το Φάληρο ανήκει στις περιοχές της Αθήνας με τις υψηλότερες τιμές ανά τετραγωνικό μέτρο.

Η πορεία του Δήμου Παλαιού Φαλήρου **αρχίζει** την **1/9/1942** με τον διορισμό του Κ. Τουφεξή, ως Δημάρχου, μετά από σχετικό προεδρικό διάταγμα (1465/1942) το οποίο αναγνώρισε την κοινότητα Π. Φαλήρου σε Δήμο.

Την εποχή εκείνη (**απογραφή 1940**) το Π. Φάληρο είχε 1.570 οικοδομές και **8.302 δημότες**.

Το **1951** οι οικοδομές ανήλθαν σε 1.988 και οι κάτοικοι σε **12.894**. Πλέον είχε αρχίσει η ραγδαία ανάπτυξη του Δήμου.

Το **1961** οι δημότες ανέρχονταν σε **22.157**,

το **1971** σε **35.066**,

το **1981** σε **53.273**,

το **1991** ήταν **61.371** ενώ με την τελευταία απογραφή του

2001 οι κάτοικοι του Δήμου μας ήταν **64.579**.

Επίσης, μετά το **1974**, αρκετοί **ομογενείς** από την **Κωνσταντινούπολη** εγκαταστάθηκαν στο Παλαιό Φάληρο, δημιουργώντας μια ιδιαίτερα ζωντανή κοινότητα.

Παρακάτω παραθέτουμε μία λίστα με τους διατελέσαντες Δημάρχους του Δήμου Παλαιού Φαλήρου από την ίδρυσή του έως σήμερα:

- **Κ. Τουφεξής** (1/9/1942 – 28/1/1945)
- **Κ. Νταής** (29/1/1945 – 11/2/1946)
- **Α. Μαγριπλής** (11/2/1946 – 11/4/1946)
- **Κ. Νταής** (11/4/1946 – 17/6/1946)
- **Ι. Ντάβαρης** (17/6/1946 – 9/8/1950)
- **Γ Σακελλαρίου** (17/8/1950 – 24/5/1951)
- **Ι. Λάππας** (24/5/1951 – 9/6/1959)
- **Ν. Ψαρράκης** (9/6/1959 – 25/5/1970)
- **Ε. Ζησιμοπούλου** (29/5/1970 – 13/7/1970)
- **Σ. Βλαχόπουλος** (13/7/1970 – 17/9/1974)
- **Γ. Χρονόπουλος** (17/9/1974 – 24/9/1974)
- **Δ. Μπαβαρέζος** (24/9/1974 – 6/4/1975)
- **Δ. Καψάνης** (6/4/1975 – 31/12/1986)
- **Γ. Χρυσοβερίδης** (1/1/1987 – 31/12/1998)
- **Δ. Καψάνης** (1/1/1999 – 31/12/2002)
- **Δ. Χατζιδάκης** (1/1/2003 –)

Με την πάροδο των χρόνων, οι ανωτέρω διατελέσαντες Δήμαρχοι συνέβαλαν στην πλήρη αλλαγή του Δήμου Π. Φαλήρου. Το Φάληρο **ασφαλτοστρώθηκε, φωτίστηκε**, δημιουργήθηκαν **παιδικές χαρές** και **υπέροχες πλατείες**. Η **παραλία** άλλαξε χωρίς να χάσει όμως την παλιά της ομορφιά και αίγλη, ενώ δημιουργήθηκαν γήπεδα και εμπορικά κέντρα.

Σε μια ασφαλή έκταση 13 στρεμμάτων, μεταξύ του Φλοίσβου και της ομώνυμης μαρίνας, επί της λεωφόρου Ποσειδώνος εγκαινιάστηκε στις **10 Φεβρουαρίου 2008** ο **μεγαλύτερος παιδότοπος** των Βαλκανίων, ο οποίος μπορεί να φιλοξενήσει πάνω από 1400 παιδιά ηλικίας 2 έως 12 ετών, Εκεί μικροί και μεγάλοι μπορούν να περάσουν μερικές ώρες διασκέδασης δίπλα στη θάλασσα.

Επίσης, ο Δήμος διαθέτει μια πολύ όμορφη **μαρίνα**, το **Θωρηκτό Αβέρωφ** που προσφέρεται ως ιστορικό μουσείο ανεκτίμητης αξίας, ενώ το **Πλανητάριο** θεωρείται ένα μοναδικό πολιτιστικό κέντρο. Σήμερα ο Δήμος Π. Φαλήρου, ως «**Ολυμπιακός Δήμος**», άλλαξε ριζικά τη μορφή της περιοχής με τα Ολυμπιακά έργα που εκτελέστηκαν.

Με αυτόν τον τρόπο δημιουργήθηκε μία τεράστια κληρονομιά για το Π.Φάληρο με νέα έργα, γήπεδα, αναπλάσεις και αναπαλαιώσεις, δρόμους και συγκοινωνίες.